

عنوان مقاله:

ارزیابی سطوح مختلف عصاره کور بر صفات عملکردی جوجه های گوشتی چالش یافته با آفلاتوکسین و اکراتوکسین

محل انتشار:

اولین همایش ملی افزودنی های خوراک دام و طیور با محوریت تنش های محیطی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

پویان مالکی نژاد - دانشجوی دکتری، گروه علوم دامی، دانشگاه بیرجند

نظر افضلی - استاد گروه علوم دامی، دانشگاه بیرجند

سیدهمایون فرهنگفر - استاد گروه علوم دامی، دانشگاه بیرجند

آرش امیدی - استاد، گروه بهداشت خوراک دام، دانشگاه شیراز،

عباس محمدی - دانشیار گروه گیاه پزشکی، دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

مقدمه: در بسیاری از نقاط دنیا، خوراک طیور با آلودگی مایکوتوکسینی مواجه است که متابولیت های قارچی یا کپک های رشد یافته بر محصولات مزرعه ای یا غلات ذخیره شده هستند. مایکوتوکسین ها حتی در غلظت های پایین برای طیور مضر بوده و اثر خود را در بدن طیور از طریق تغییر در وظایف متابولیکی طبیعی در اندام های مختلف اعمال میکنند. گیاه کور با دارا بودن ترکیبات فنلی در برگ و جوانه ها دارای خواص ضدقارچ، ضد التهاب و ضد میکروبی است. در این تحقیق سعی شد با بررسی صفات عملکردی، تاثیر سطوح مختلف عصاره هیدروالکلی الکی گیاه کور بر جوجه های گوشتی چالش یافته با مایکوتوکسینها بررسی شود. مواد و روش ها: در این آزمایش از ۲۸۸ قطعه جوجه خروس گوشتی یک روزه سویه راس ۳۰۸ در قالب طرح کاملا تصادفی با ۹ تیمار، ۴ تکرار و ۸ پرند در هر تکرار استفاده شد. تیمارهای آزمایشی عبارتند از: (۱) جیره شاهد (بدون ۵ بیچ افزودنی)، (۲) جیره شاهد + دو ppm آفلاتوکسین ۳ (B₁، جیره شاهد + دو ppm اکراتوکسین ۴) (A، جیره شاهد + دو ppm آفلاتوکسین ۲۵۰ + B₁ میلی گرم در کیلوگرم عصاره کور، (۵) جیره شاهد + دو ppm آفلاتوکسین ۵۰۰ + B₁ میلی گرم در کیلوگرم عصاره کور، (۶) جیره شاهد + دو ppm آفلاتوکسین ۷۵۰ + B₁ میلی گرم در کیلوگرم عصاره کور، (۷) جیره شاهد + دو ppm اکراتوکسین ۲۵۰ + A میلی گرم در کیلوگرم عصاره کور، (۸) جیره شاهد + دو ppm اکراتوکسین ۵۰۰ + A میلی گرم در کیلوگرم عصاره کور، (۹) جیره شاهد + دو ppm اکراتوکسین ۷۵۰ + A میلی گرم در کیلوگرم عصاره کور. میوه کور جمع آوری و پس از خشک شدن عصاره هیدروالکلی آن (نسبت آب و الکل ۵۰ درصد) تهیه شد. برای تغذیه جوجه ها از برنامه سه مرحله ای جیره آغازین (۱) تا ۱۰ روزگی، (رشد ۱۱) تا ۲۴ روزگی) و پایانی (۲۵) تا ۴۲ روزگی استفاده شد. جیره ها بر اساس احتیاجات تو صیه شده توسط کمپانی راس و با استفاده از نرم افزار UFFDA تنظیم گردید. مصرف خوراک، افزایش وزن و ضریب تبدیل خوراک به صورت دوره ای محاسبه شد. داده ها به وسیله نرم افزار SAS و رویه خطی تجزیه و تحلیل آماری و مقایسه میانگین ها با استفاده از آزمون توکی در سطح خطای ۵ درصد انجام شد. نتایج و بحث: در کل دوره آزمایشی، کمترین مصرف خوراک و افزایش وزن در تیمارهای آلوده به آفلاتوکسین و اکراتوکسین (تیمارهای ۲ و ۳) مشاهده شد که اختلاف معنی داری با تیمار شاهد داشتند (P < ۰/۰۵). کمترین ضریب تبدیل خوراک در تیمار شاهد مشاهده شد (P < ۰/۰۵). افزودن ۷۵۰ میلی گرم در کیلوگرم عصاره کور در جیره های آلوده به آفلاتوکسین، موجب افزایش معنی دار افزایش وزن و مصرف خوراک و کاهش ضریب تبدیل غذایی در مقایسه با تیمار کنترل منفی آفلاتوکسین شد (P < ۰/۰۵). در جیره های آلوده به اکراتوکسین، سطح ۷۵۰ میلی گرم در کیلوگرم عصاره کور موجب افزایش معنی دار مصرف خوراک و افزایش وزن در کل دوره آزمایش شد (P < ۰/۰۵). عصاره کور با داشتن ترکیبات فنلی و خاصیت آنتی اکسیدانی ناشی از این ترکیبات در کاهش آسیب وارده به کبد در نتیجه مصرف سموم، نقش مهمی داشته و موجب بهبود صفات عملکردی در جوجه های گوشتی شد. نتیجه گیری کلی: در نتیجه گیری کلی میتوان بیان ...

کلمات کلیدی:

آفلاتوکسین، اکراتوکسین، کور، ضریب تبدیل، مصرف خوراک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1283982>

